

BİZİM İÇİN ASIL TEHLİKE DEĞERLERİMİZİN KAYBOLMASIDIR

MUSTAFA AKDEMİR'İN KÖŞE YAZISI

Türkiye olarak, Türk halkı olarak uzun zamandır bir dar boğazdan en az zararlı geçmeye çalışıyoruz. Biri bitiyor biri başlıyor... Tabii yeni Türkiye'yi içine sindiremeyen, eski Türkiye özlemi çeken iç ve dış düşmanlar boş durmuyor. Durum böyle olunca şu an her yerde "ne olacak bu memleketin hali" muhabbeti yapılıyor ve tabii herkes kendince bir yorum yapıyor ve çözüm önerilerini sıralıyor. Bu tür muhabbetlere ortak ya da kulak misafiri olduğumda mekanlar ya da kişiler değişse de üç şeyin ortak olduğunu gördüm ki bunlar maddi zorluklardan çok daha tehlikeli ve yıkıcı.

Birincisi; yorulan millette "ümit" azalmaya "ümitsizlik" artmaya başlamış. İç ve dış kaynaklı bu problemlerin biteceğine, toplum içerisindeki ayrışmalar ve huzursuzlukların son bulacağına, ekonominin (dış güçlerce rahat bırakılıp) yeniden güçlü olunacağına vs.. vs.. olan inanç ve güven sarsılmış bu da müthiş bir karamsarlık tablosu ortaya çıkarmış.

İkincisi; "güven" bitmiş. Eskiden "güvensizlik / dürüstlüğü'nün zayıf olması" kavramları genellikle siyaset için kullanılırdı ama maalesef şu an ticari hayat bunu geçmiş. Adeta yalan söylemek normal, dürüst olmak istisna haline gelmiş. Hilesiz iş kalmamış. Verilen sözler tutulmuyor, tutulunca da sanki büyük bir lütufta bulunulmuş gibi davranılıyor. Yanlış anlaşılmasın bu sözlerle tüm esnafımızı ya da ticari hayat içerisinde herkesi zan altında bırakmak niyetim yok zira çok şükür ki işini düzgün yapan dürüst esnafımızda çok ama toplumda oluşan bir psikolojiyi anlatabilmek için resmin kötü tarafını nazara vermeye çalışıyorum.

Üçüncüsü de; "şahsi menfaatin önde olması". Ümitsizlik ve güvensizliğin sonucu olacak ki bir sürü insan ya da kurum kafasını önüne eğmiş kendi gemimi nasıl yürütürüm onun derdine düşmüş. Legal ya da illegal, doğru ya da yanlış gemimi nasıl yürütürüm o önemli mantığı yerleşmiş. Fırsatçılık ortaya çıkmış. Nasıl mı, en son yaşadığımız ekonomik sarsıntıda elini taşın altına koymak, devletin sırtındaki yükü paylaşmak yerine dövizdeki yükselmeyi bahane edip suya bile zam yapan ya da fiyatı artırmak yerine gramı düşüren bir sürü büyük küçük (muhafazakar!) esnafa şahit olduk. Vs..vs.. vs.. Devletin milletin menfaatleri yerine şahsi menfaatler ön plana çıkmış. Hatta kendi için iyi, geri kalan tüm insanlar için, devlet için zararlı olsa bile seve seve yapar olmuş..

Bence bizim milli ve manevi değerlerimizdeki bu yozlaşma maddi/ekonomik tehlikelerden çok daha zararlı ve yıkıcı. Biz millet olarak her türlü fedakârlığı yaparız, cefaya katlanırız, aç kalırız, kan kusar kızılıcak şerbeti deriz. Bizi dışardan hiç bir zorlama güçle dize getiremezler. Bunun sebebi de bizi biz yapan değerlerimizdir. Batılı milletlerde bu yoktur. Onlardaki teknoloji, sanayi, ekonomik güç (henüz) bizde yoktur ama bizdeki değerler de onlarda olmadığı için en küçük bir ekonomik sıkıntıda kaos çıkıyor.

Bunları düşünürken Bediüzzaman Said Nursi'nin 1910 senesinde Şam'da Emevi Camiinde verdiği "**İslam dünyasının hastalıkları ve çareleri**" adlı hutbesindeki tespitleri aklıma geldi. Bence şu anda içinde bulunduğumuz durumun 100 yıl önce çekilmiş bir resmi. Bakın aynen şöyle diyor.

"Ben bu zaman ve zeminde, beşerin hayat-ı içtimaiye medresesinde (hayat okulundan) ders aldım ve bildim ki: Ecnebler (yabancılar), Avrupalılar terakkide (ilerlemede) istikbale (geleceğe) uçmalarıyla beraber; bizi maddi cihette kurun-u vustada (orta çağda) durduran ve tevkif eden, altı tane hastalıktır.

0 hastalıklar da bunlardır:

Birincisi: **Ye'sin, ümitsizliğin içimizde hayat bulup dirilmesi.**

İkincisi: **Sıdkın (doğruluğun) hayat-ı içtimaiye-i siyasiyede ölmesi.**

Üçüncüsü: **Adavete muhabbet. (düşmanlık hissine sevgi beslemek)**

Dördüncüsü: **Ehl-i imanı birbirine bağlayan nurani rabıataları (bağları) bilmemek.**

Beşincisi: **Çeşit çeşit sari (bulaşıcı) hastalıklar gibi intişar eden istibdat.**

Altıncısı: **Menfaat-i şahsiyesine himmeti hasretmek.**

Biz millet olarak çok köklü tarihimiz ve güçlü devlet tecrübemiz var ve tüm zorlukların üstesinden geliriz Evelallah... Yeterki fıtratımızı bozmayalım, değerlerimizi, ümidimizi ve inancımızı kaybetmeyelim. **"BEN"** yerine **"BİZ"** olalım. Birbirimize inanalım ve güvenelim.